

OŠ Miklavž pri Ormožu

šolsko glasilo

klop

otec

Številka 14

letnik

2019

OSNOVNA ŠOLA
MIKLAVŽ
PRI ORMOŽU
S PODRUŽNICO KOG

Izdala: OŠ Miklavž pri Ormožu
Uredila in lektorirala: Saša Horvat
Slikovno gradivo pripravila: Mojca Grula
Naslovnica: avtorica Lučka Perc, karta, svinčnik
Prelom strani: Špela Miklavž, dizajnerka
Tisk: Alinea tisk d.o.o.
Naklada: 180 izvodov
Leto 2019

Včasih ga vidimo ob cesti,
stoji in nas opazuje
ter se v stožec povezuje.
Kaj je to?

(rešitev: KINTOKIRT)

Nima oglišč,
ima pa robove,
ni krog.
Kaj je to?

(rešitev: JLA V)

Ana Arnuga in Klara Anušek, 7. a

mat

Matematiko dobimo ob rojstvu.

Takrat se rodimo
in se je še zdaj učimo.

V življenju jo rabimo,
tudi če kaj stavimo.

VI je šest,
če znaš to,
je za pet.

Upajmo, da bo dvojka
še boljša bi bila trojka.

Vedno jo ponavljamo,
jo tudi obnavljamo.
Vem, da jo znaš
in dobre ocene imaš.

Žana Zemljič, 6. a

Aleš Majer, 9. a, Sončnice, voščenke

GEORGIE

Nekoč je živel zmaj Georgie. Živel je na otoku, kjer je živel tudi princesa. Če je kdo prišel na otok, da bi jo rešil, ga je raztrgal na 98 koščkov. Nekega dne je na otok prišla 18-članska mornarica. Zmaj je že 3 raztrgal, ostali so pobegnili. Zagledali so visok stolp in so poskusili splezati nanj. Postavili so petnajst metrsko lestev in eden za drugim začeli plezati po njej. Razmak med njimi je bil 3 metre. Šest članov je prišlo na vrh in rešilo princeso. 9 jih je ostalo spodaj in jih je zmaj raztrgal. Potem so se vrnili na morje s princeso.

Koliko članov je zmaj raztrgal, na koliko koščkov in koliko jih je ostalo živih?

Stefanija Flinčec in Sergej Trstenjak, 9. a

maT = JUHU

Matematika enačba je,
z njo se srečaš vsak dan le.

Pišeš, rišeš, barvaš,
po prleško »FARBAŠ«.

Uporabljaš jo vsak dan,
pa če je nočes,
ne more iti v stran.

Ocenjevanje mine 1, 2, 3,
pa če je dvojka,
vsaj enka ni.

Michaela Vizjak, 6. a

Bjan Mikložič, 9. a, Sončnice, barvice

REŠIMO SVET

Mi smo EKO šola,
ločujemo odpadke,
dobivamo dodatke,
da zaščitimo naravo.

Poplava uniči okolje
in ljudje so slabe volje,
nas pa to zelo skrbi,
zato ukrepajmo zdaj vsi.

Narava je bogastvo,
zaščitimo živalstvo.
Rastline izumirajo,
ker smeti se ne pobirajo.

Mi smo EKO šola,
Spoštujemo naravo.
Ko okrog nas vse bo čisto,
mi gremo na zabavo.

J. Janežič,
A. Kocjan,
N. Kosec,
Ž. Špendija

POPRAVIMO SVET

Poslušal včeraj sem drevo,
jokalo je in stokalo.
Človeštvo zdaj ubija ga,
v težavah je narava vsa.

Kako živeli bomo mi,
če naš planet že vsak smeti?

Narava je naše bogastvo,
čuvati jo moramo vsi.
Zato reciklirajmo smeti,
da bomo srečno živeli mi.

K. Anušek,
M. Bedekovič,
A. Lipovec,
D. Kolarič

Blaž Polak, 9. a, Sončnice, voščenke

STOP

Narava je umazana,
zunaj vse smrdi,
zavihajmo rokave
in pospravimo smeti.

Ločujemo odpadke,
reciklirajmo stvari.
Saj z dejanji temi
srečnejši bomo mi.

Vsi plini in vsi dimi
uničili bodo svet,
zdaj reci STOP
in reši svet!

L. Perc,
E. Rakuša,
Š. Vrbnjak,
M. Žinko

Dragi dnevnik!

Po boju sem bil zaradi zmage srečen. Res nisem hotel poraza. Pred bojem me je bilo malce strah. Vse sem odmisлил in se osredotočil samo na boj. To mi je prineslo zmago. Tokrat sem Pegamu pokazal, kdo je najboljši. Ko sem prišel domov in povedal novico, sem videl, kako je mati srečna. Kuharica pa mi je pripravila izvrstno pojedino - pečenega piščanca in krompir. To je moja najljubša jed. Mmm, kako okusno. Ko so v gradu izvedeli novico, so mi prišli

čestitat. To je najboljši dan mojega življenja. Najbolj sem srečen, da sem za nagrado dobil še tri gradove. Najraje bi skakal do neba! Še sam cesar mi je prišel čestitat. Cesar mi je rekel, da sem najboljši vitez na Kranjskem.

Vau, koliko lepega samo v enem dnevu. Od danes se ne bojim ničesar več.

Tvoj Lambergar

(Eva Jurkovič, 7. a, po ljudski Pegam in Lambergar)

Eva Pesrl, 9. a, Sončnice, akril

Konjušnica Lambergar, 22. 10. 1873

moj dragi konjski dnevnik!

Danes se je zgodil čudež, a o tem pozneje. Začnimo na začetku. Jutro je bilo kot po navadi. Ko sem se zbudil, ob 6.00, sem pozvonil na zvonec in služabniki so mi prinesli zlato pšenico in sladko rebulico. Nato sem počil za kake pol ure in spet pozvonil na zvonec. Zahteval sem, da me pokrtačijo in mi očistijo hlev. Od jutra sem imel čuden občutek, kot da se bo nekaj zgodilo. Ampak se še kar nekaj časa ni. Nato sem odšel v očiščen hlev, kjer me je spet čakala rebulica. Popil sem jo in se ulegel. Čez kako uro je pridrvel moj lastnik in rekel služabnikom, naj me pripravijo za na pot. Spraševal sem se, kaj je sploh to pot.

Ko sem bil pripravljen, so me odpeljali ven. Prvič sem videl svet. Bilo mi je čudno, videl sem, kako mati govori mojemu lastniku, videl sem še enega mladeniča, ki je tudi imel konja. Prišel je lastnik in rekel, da gremo. Drvel sem, saj se nisem hotel osramotiti pred lastnikom. Čez čas smo prišli v nek kraj, imenovan Dunaj. Moj lastnik je stopil z mene in nekomu rekel, če je pripravljen. Nato smo odšli na travnik, tam je bilo veliko ljudi. Kar hitro sem ugotovil, da gre za nek boj. Prvič smo zdirjali skupaj, a se ni nič zgodilo. Ko smo šli skupaj drugič, je tisi triglavi mož ranil mojega lastnika. Takrat je bil moj lastnik jezen in triglavemu

možu odsekal sredinsko glavo. Tako je cesar rekel, da je zmagal. Ker sem radoveden, sem prisluškoval in slišal, da je moj lastnik rekel, da bi rad imel tri gradove tam pri nas na Kranjskem. Cesar se je strinjal. Ko smo šli domov, smo si šli ogledat tiste tri gradove. Bil sem zelo utrujen. Prišli smo domov in takoj sem odšel v hlev. Naj še zaključim, bilo je neverjetno, ne morem verjeti, kakšen je svet.

Tvoj konj

Maja Mlinarič, 7. a (po ljudski Pegam in Lambergar)

Jaz, antična GRKinja

Sem Artemida. Stara sem 21 let in imam 4 otroke. Moj mož je zgodovinar z imenom Ksenofont in veliko pričakuje od mene. Rodila sem se tretja v bogati družini. Poročila sem se pri 16. letih. Ker sem edino dekle v družini in očetova ljubljenska, sem si moža izbrala sama. Še zdaj smo bogati in moji otroci hodijo v zasebno šolo. Skrbim le za nego svojega telesa in za svoje otroke. Za ostalo poskrbijo moje služkinje. Na žalost ne morem obiskovati gledališča, saj tja zahajajo le naši moški. Grem pa na sprehod in se družim s svojimi prijateljskimi.

Maja Mlinarič, Klara Anušek, 7. a

MOJ JEZIK

Moj jezik je del mojega vsakdanjega življenja. Kako bi predstavili Slovenijo, kulturo, književnost ... če ne bi bilo jezika?

Jezik je del nas, sami ga ustvarjamo, prenaša se iz roda v rod. Ne smemo dovoliti, da

nam ga vzamejo, ker smo se zanj dolgo borili, da smo prišli do sem, kjer smo zdaj.

Ponosna sem, da sem ena od mnogih, ki govori slovenski jezik. Čeprav vsi Slovenci ne govorimo enako - naše besede (narečja) so zelo »pisane«.

Kdo bi bili brez maternega jezika? Kateri jezik bi govorili? Ali bi bili srečni?

To sedaj ni važno, saj sem srečna v svoji domovini s svojim jezikom.

Nika Miholič, 8. a

Luka Orešnik, 9. a, Sončnice, akril

JEZIK

Jezik je pojem, s katerim govorimo
in se poslušati učimo.

Jezik poučuje našo domovino,
ki nosi zanimivo zgodovino!

Učimo se ga v vrtcu, šoli in doma
in še kar naštevati se da.
Pri rojstvu ga dobimo,
z njim zaživimo
in se ga vedno znova učimo!

Spoštujmo jezik naš,
nikoli ne bo odšel od nas.

Ta pesem mora se končati,
jezik pa tu ostati.

A. Lipovec,
M. Vizjak,
Ž. Zemljič,
6. a

SLOVENŠČINA

Po svetu polno je jezikov,
skoraj več kot v Sloveniji je tipov.
Mala državnica smo mi,
naš jezik pa je kar za tri.

Zanimivi so jeziki vsi,
med njimi najbolj slovenščina blesti.
Učimo v šoli se 9 jo let,
a še vedno ne moremo je 2 imet.

Učiteljica krega se na nas,
saj ne more izvleči je iz nas.
V šoli bi radi prleščino govorili,
ko bi nam le drugi to dovolili.

Na socialnih omrežjih sleng se uporablja,
ki nas mlade vedno bolj privablja.
Slovenščino še naprej se bomo učili,
da jo bomo iz roda v rod delili.

L. Polanec,
E. Rakuša,
8. a

MOJA KOKOŠKA

Moji kokoški je ime Bela.
Stara je eno leto. Njeno telo
je pokrito s perjem. Na glavi
ima kljun in oči. Ime dve nogi,
rep in peruti. Živi v kurniku,

podnevi pa je zunaj na travi,
kjer se pase. Rada pa je tudi
pšenico in oves. Vsak dan
znese jajce. Iz jajc se zvalijo
piščančki.

Lina Kralj, 2. a

Maja Polanec, 9. a, Sončnice, akril

KAJ JE KULTURA?

Jaz bi temu rekla lepo vedenje. Spoštovanje ljudi in prijateljev.

Michaela Vizjak, 6. a

Kaj je kultura? Za pisat matura ali kakšna manikura?
Ne, kultura je Prešernova poezija, tudi Beethovnova simfonija.
To ni zlo, saj je lepa zelo.

Žana Zemljič, 6. a

MOJA PSIČKA

Moji psički je ime Ada. Stara je deset let. Ima črno dlako z belimi pikami. Glava in rep sta črna. Ima povešena ušesa. Živi v boks. Hrani se z ostanki kosila in pasjo hrano. Ker je preveč stara, ne bo dobila več mladičev.

Iris Bombek, 2. a

KAJ JE KULTURA?

Kultura nas sprejme,
ko se rodimo,
raste z nami,
ko se igramo
in se smehljamo
ter hodimo v šolo
in službo hitimo.

Kultura je po vsem svetu
in pri hišah, pri vas,
in seveda doma.

Prijazno z vsemi se rokuje,
nam poje, lepo pozdravlja.
Je naša zgodovina
in domovina.

Od rojstva do smrti
z nami živi,
kultura sem jaz, si ti,
smo mi vsi!

Feona Kozian, 5. a

Nejc Bohinec, 9. a, Sončnice, akril

DOSEŽKI IN USPEHI NA ŠPORTNIH TEKMOVANJIH 2018/2019

ŠOLSKA TEKMOVANJA: ROKOMET – DEKLETA

A uvrstitve:

- 1. mesto: 8. r
- 2. mesto: 7. r
- 3. mesto: 6. r

MEDOBČINSKA, REGIJSKA IN DRŽAVNA TEKMOVANJA

KROS - ekipa šole; ORMOŽ (medobčinski nivo), 2. 10. 2018

EKIPNO 3. mesto

POSAMEZNO 1. mesto: Eva RAKUŠA, Lea POLANEC

2. mesto: Jan TRSTENJAK, Maša POLANEC

5. mesto: Aleks ANTOLIČ, Mojca BEDEKOVIČ, Aleš PRIMOŽIČ,
Lea ŠTRMAN

SODELOVALI Hana Z. (6.), Neža P. (14.); Anže K. (12.), Nejc J. (13.); Nuša Š. (15.), Mihaela V. (17.), Polona Č. (18.); Lin S. (14.), Rok Š. (15.), Domen K. (16.); Ana A. (6.), Eva J. (7.); Manja M. (8.); Gregor V. (13.), Jan C. (15.), Gašper V. (17.); Marisa Ž. (6.), Eva P. (8.); Teo P. (12.), Nejc B. (15.)

KROS - posamezniki, MARIBOR (regijski nivo), 13. 10. 2018

EKIPNO 3. mesto: Eva RAKUŠA

6. mesto: Jan TRSTENJAK, Lea POLANEC

POSAMEZNO 7. mesto: Eva RAKUŠA

12. mesto: Lea POLANEC

16. mesto: Jan TRSTENJAK

NOGOMET - starejši fantje

ORMOŽ (medobčinski nivo),
20. 12. 2018

Ekipno: 3. mesto

V postavi:

S. Trstenjak, N. Kosec, N. Bohinec, T. Prapotnik, B. Polak, A. Majer, B. Mikložič, Ž. Špendija, A. Štrucl, J. Trstenjak, T. Prapotnik

ROKOMET - starejši fantje

VELIKA NEDELJA (medobčinski nivo), 21. 11. 2018

Ekipno: 1. mesto

V postavi:

S. Trstenjak, N. Kosec, N. Bohinec, T. Prapotnik, B. Polak, A. Majer, B. Mikložič, L. Orešnik, Ž. Špendija, G. Vičar, A. Štrucl

ROKOMET - starejši fantje

PTUJ (regijski nivo),
18. 12. 2018

Ekipno: 2. mesto

V postavi:

S. Trstenjak, N. Kosec, N. Bohinec, T. Prapotnik, B. Polak, A. Majer, B. Mikložič, L. Orešnik, Ž. Špendija, G. Vičar, A. Štrucl

ROKOMET - starejši fantje

RAČE (državni nivo-četrtfinale), 13. 2. 2019

Ekipno: 1. mesto

V postavi:

S. Trstenjak, N. Kosec, N. Bohinec, T. Prapotnik, B. Polak, A. Majer, B. Mikložič, L. Orešnik, Ž. Špendija, G. Vičar, A. Štrucl

ROKOMET - starejši fantje

SLOVENJ GRADEC (državni nivo- polfinale), 13. 2. 2019

Ekipno: 1. mesto

V postavi:

S. Trstenjak, N. Kosec, N. Bohinec, T. Prapotnik, B. Polak, A. Majer, B. Mikložič, L. Orešnik, Ž. Špendija, G. Vičar, A. Štrucl

STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO

Maribor (regijski nivo), 22. 1. 2019

3. mesto	David TRSTENJAK - 145 krogov (15)
3. mesto	Nika MIHOLIČ - 163 krogov (18)
8. mesto	Denis ŠPENDIJA - 161 krogov (31)
8. mesto	David CIGLARIČ - 122 krogov (15)
14. mesto	Anže KOLARIČ - 151 krogov (31)

Ljubljana (državni nivo),
7. 3. 2019

12. mesto Nika MIHOLIČ

JUDO

(regijski nivo), liga sistem 2019

3. mesto Aleks ANTOLIČ

3. mesto Jan JANEŽIČ

ORMOŠKI MARATON

otroški teki (področni nivo) - Ormož, 31. 3. 2019

1. mesto	Tilen KARBA (150 m)
1. mesto	Maša Polanec (300 m)
1. mesto	Štafeta dekleta 4 x 300m
(M. Bedekovič,
E. Rakuša, L. Polanec,
M. Medved)
2. mesto	Štafeta fantje 4 x 300m
(Teo Prapotnik, Aleš
Majer, Nejc Bohinec, Jan
Ciglarič)
4. mesto	Gregor VIČAR - 900 m
4. mesto	Aleks ANTOLIČ - 600 m

V tekočem šolskem letu nas še čakajo atletska tekmovanja. Šolsko prvenstvo v futsalu za fante, odbojka na mivki za fante in dekleta ter ŠPORTNIK LETA (interna šolska prireditev).

Niko Kosec, 9. a, Sončnice, voščenke

PREPLAH OB REKI NIL

Letos smo učenci lutkovnega krožka, ki ga obiskujemo učenci 1.-3. razreda, igrali predstavo preplah ob reki Nil. Tam nastopajo opice, surikate, levi in strašna krokodilka. Za to predstavo smo potrebovali veliko vaj. Največkrat smo vadili v dvorani pri Miklavžu.

Lutke smo naredili iz: nogavic, škotel od jajc, blaga, kejkic, kornate žice in kartona. Ieno smo naredili iz lepa in kartona. Prvič smo nastopali na prvi pomladni dan za babice in dedke.

Uspešno nam je uspelo na regijsko srečanje. Učiteljica nam je imela namerenih misli glede naše predstave. Na regijskem srečanju smo bili odlični. Ikipaj z našo super učiteljico smo si sami naredili lutke in sceno. Zelo radi obiskujemo lutkovni krožek. Učiteljica nam je zelo pomagala pri predstavi. Zelo smo ponosni nanjo in na sebe.

OB NILU

Ob reki Nil je strašen krokodil,

tudi surikate, ki so res kasmate.

Potem so tam še opice,

ki imajo njave skice.

Tam je tudi levja mama,

ki ima dva mala fanta.

A ko mali krokodilčki prišli so na svet,

srečni so spet in spet in spet.

Ana Jurkovič, Eva Kirič, Lara Plohl
3.a

V PARLAMENTU

8. aprila sem se s sošolko Stefanijo in učiteljico Majo odpravil na otroški parlament v Ljubljano. Zjutraj nas je pobral kombi in vse tri odpeljal na Ptuj. Tam nas je pričakal avtobus in nas odpeljal v Ljubljano. Malo smo zamudili.

Najprej smo imeli uvod, nato pa so se učenci odpravili v svoje skupine, kjer so debatirali o štirih temah. Jaz sem bil novinar. Hodil sem od skupine do skupine in slikal učence in si pisal podatke.

Ko je bilo debatiranje konec, smo se vsi skupaj dobili in imeli razpravo. Po razpravi je sledilo kosilo, ki je bilo prav tako v parlamentu in bilo je zelo dobro. Po kosilu smo šli

na avtobus in se odpravili domov.

Na Ptuj smo se odpravili v McDonalds, kjer naju je učiteljica počastila z večerjo. Hitro sva se najedla in odpravili smo se proti domu.

Domov sem prišel ob 19.00 in bil zelo utrujen.

Ta dan mi je bil zelo zanimiv, saj sem videl predsednika in parlament od znotraj.

Niko Kosec, 9. a

POZORAV POMLADI

Skupaj z učenci 1. in 2. razreda smo nastopali za dedke in babice. Bil je prvi pomladni dan. Rok in Lina sta povezovala program. Igrali smo na in-

strumente - na harmoniko, flavto. Tudi pesmi smo recitirali ter skupaj peli pesmi. Dedkom in babicam smo dali darila, ki smo jih sami izdelali.

li. Po kosilu smo lahko z dedki in babicami šli domov.

Tia Horvat, 3.a

Sergej Trstenjak, 9. a, Sončnice, voščenke

TRIJE KRALJI

V ponedeljek smo se odpravili v zimsko šolo v naravi in na cilj prispeli ob 9.35. Vsi smo bili zelo vznemirjeni, saj smo komaj čakali, da pridemo na sneg.

V hotelu smo najprej pojedli malico, potem pa smo se razdelili v sobe. Sobe so bile velike in prostorne, pa tudi moderne. Učiteljici sta vsako jutro ocenjevali sobe in ko smo prišli v hotel, smo vedno najprej pogledali, kakšne ocene smo dobili. V naši sobi smo bile same punce in mislim, da smo ravno zato zmagale. Za nagrado smo v petek lahko prve šle na avtobus in si izbrale sedeže.

Soba, v kateri sem bila tudi jaz, je nosila ime Ognjene mačke. Za to ime smo se odločile, ker so nam vsem vseh

mačke, jih rade oponašamo in ker pač vem narisati ognjeno mačko.

V ponedeljek zvečer smo imeli pohod z baklami in smo šli do razgledne točke. V torek in sredo zvečer smo »bowlali«, v četrtek zvečer pa smo imeli obdarovanje - skritega prijatelja - v petek zvečer pa smo že uživali v svoji domači sobi.

Prvi dan smo spoznali učitelje, ki so nas vodili do konca smučanja. Razdelili smo se v tri skupine. V slabšo, boljšo in najboljšo. Jaz sem bila v najboljši, našo skupino pa je vodil Tomaž. V naši skupini pa je bil tudi Veni, ki ga je učitelj zasul s snegom, ker je delal norije. Dvakrat je zasul tudi nas, ampak zato ker smo hoteli.

En dan je Anže iz žepa bunde izvlekel kepo snega in rekel: »A za to je učitelj rekel, da moramo imeti zaprte žepe.« Smejali smo se.

Najbolj zanimiva mi je bila vaja, ki smo jo morali narediti v paru. Še zdaj se smejem, ko pomislim, kako sva z Mašo padli, ko sva jo izvajali. En dan smo se šli živi slalom. Meni osebno je bila ta igra zelo všeč.

Teden je minil hitro. Ampak tako pač je. Vsi smo bili žalostni, ko smo morali oditi, vendar smo se skupaj zabavali še na avtobusu.

Neža Pesrl, 5. a

BEREM in uživam

Ko sem bila mlajša, so mi le redko prebirali pravljice. Brali sta mi jih le babica in starejša polsestra. Jaz jih pa zdaj z veseljem berem mlajšim otrokom.

Res ne bi želela, da bi se moja zgodba ponovila pri drugih otrocih, zato sem se odločila, da bom brala otrokom v vrtcu. Res je čarobno, ko te vsi poslušajo.

Zato si z vsem srcem želim, da bi tudi drugi učenci poskusili brati otrokom v vrtcu.

Michaela Vizjak, 6. a

GLEDAlišKA PREDSTAVA ZGOĐBA O DR. FAUSTU

V letošnjem šolskem letu smo se v gledališkem krožku lotili uprizoritve Zgodbe o dr. Faustu, saj smo že lansko šolsko leto izrazili željo, da bi radi igrali nekaj smešnega.

Vaje za igro smo imeli enkrat na teden po dve uri, pred premiero pa precej več. Ko je bila predstava že skoraj narejena, si je eno izmed naših vaj ogledal in pokomentiral gledališki in filmski igralec Gorazd Žilavec, ki nam je podal tudi nekaj koristnih napotkov.

Sceno ter kostume smo si učenci pripravili sami s pomočjo mentorice Simone Klasinc.

Igra govori o doktorju Faustu, ki proda dušo hudiču in ta mu podari nadaljnjih 100 let življenja. Ko se leta iztečejo, se hudič (Jan Trstenjak) in Faust (Anže Kolarič) vrmeta v pekel, kjer ju čaka jezna hudičeva žena (Stefanija Flinčec) in hči (Ana Arnuga),

ki nestrpno pričakuje moža. Vse to pa pripelje do novih zapletov. V predstavi so igrali tudi Eva Rakuša, Lea Polanec, Mojca Bedekovič, Tanja Kozar, Denis Špendija in Nika Miholič. Za luč in zvok pa sta poskrbela Niko Kosec in Nejc Bohinec. Za glasbeno podlago pa je poskrbel učitelj Leon Lah.

V četrtek, 11. 4. 2019, smo s predstavo navdušili številno občinstvo na Gledališkem

večeru v dvorani pri Miklavžu, naslednji dan pa smo predstavo ponovili še na podelitvi Bralne značke.

Učencem nam je bilo v veselje igrati. Včasih so bile vaje dolge, a smo se na vseh zabavali. Pred nastopi smo bili zelo živčni, ko pa je igra stekla, pa je bilo zabavno igrati.

Ana Arnuga in Jan Trstenjak,
gledališki krožek

PUSTOVANJE

V šoli Miklavž smo priredili pustovanje. Na pustovanje je prišla cela šola. Mi smo bili taborniki in ogenjčki. Potrebovali smo rdeče majice, tulce, belo peno za oblačke, rjavo tempero in blago. Veliko se nas je predstavilo, a naša skupinska maska je bila najboljša. Igrali smo se tudi štafetne igre. Zmagala je skupina »Ke te briga«. Za malico smo jedli krofe. Proti koncu smo še imeli pustno rajanje v telovadnici. Plesali smo na veliko znanih pesmi. Vsi skupaj smo se zelo zabavali.

Ela Trstenjak, 3.a

FLASH MOB

V petek, 14. decembra 2019, smo učenci Osnovne šole Miklavž pri Ormožu, podružnične šole Kog in Osnovne šole Ivanjkovci skupaj s priložnostnim mešanim pevskim zborom pred Grajsko pristavo v Ormožu izvedli FLASH MOB.

Flash mob je zanimiva, zabavna akcija, v kateri skupina ljudi, ki so pomešani med druge mimoidoče, začne usklajeno izvajati neko aktivnost (peti, plesati, odpi-

rati dežnike ...) in jih na tak način presenetiti. Mi smo izvedli pevsko-plesni flash mob, ki je bil ideja učitelja Leona Laha. Nad predlogom, da izvedemo takšen nastop, smo bili vsi navdušeni, zato smo kar hitro začeli z vajami. Pod učiteljevim vodstvom smo zapeli splet božičnih pesmi. Seveda ne smem pozabiti na spremljevalni band, ki je odlično dopolnil naše petje ter na plesalce Osnovne šole Ivanjkovci, ki so s plesom popestrili celoten nastop.

Verjamem, da smo marsikomu popestrili predpraznične dni in pričarali vesel nasmeh na obraz. Presenetil nas je tudi sneg, ki je poskrbel za dodatno pravljичno kuliso in vzdušje.

V ponedeljek, 17. decembra 2018, pa smo še flash mob ponovili v trgovskem centru Maximus v Murski Soboti. V nastopu smo vsi udeleženci neizmerno uživali, obiskovalci centra pa so bili nemalo presenečeni nad izvedenim

programom. Ob koncu nastopa smo bili deležni bučnega aplavza.

Oba nastopa so snemali učitelj Bojan Cunk ter učenca Romano in Jan, za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Nastop je bil objavljen tudi na internetu in tako lahko rečem, da smo s tem zopet en korak bližje slavi.

Stefanija Flinčec, 9.a

Teo Prapotnik, 9. a,
Sončnice, barvni svinčniki

ŠEST ŽABIC

Prva žaba je skočila,
druga žaba je menila,
glejte, glejte žabico,
modro skače hojladro.

Četrta žaba je kleknila,
tretji žabi prstan podarila,
rekla je, da pomeniš mi vse.

V vodo peta žaba je skočila
in se skoraj utopila,
šesta žaba jo je rešila,
a peta se ji je zahvalila.

Vse žabe so šle knjige brat,
nato pa spat.

Pia Antolič, 4. a

V ANGLIJO

Ko smo prispeli na letališče, sem postal živčen. Poslovil sem se od staršev in šel na letalo. Čez nekaj časa smo vzleteli, tako sem bil živčen, da so se mi kar noge tresle. Na letalu sem sedel s fantom, ki je govoril slovensko. Ko sva se spoprijateljila, mi je povedal, da mu je ime Alvin in da gre v Oxford. Nato sem Alvinu povedal svoje ime in da tudi jaz grem na Oxford. Čez nekaj ur smo prispeli v Angliji. Na letališču nas je pričakala naša učiteljica, ki je bila tudi naša vodička. Povedala nam je svoje ime, vendar po angleško. Ime ji je Sonja.

Na srečo sem jo razumel, saj mi je mami rekla, da se moram učiti angleščino. Nato smo se predstavili še mi. Potem je končno napočil čas odhoda v Oxford.

Po petnajstih minutah vožnje z avtobusom smo prispeli. Sama šola je bila petkrat večja od naše. Strah me je bilo, da se bom izgubil.

Vstopili smo in izvedeli, kakšna so pravila. Najpomembnejše pravilo je bilo, da smo morali govoriti angleško. Kazen za

uporabo drugega jezika je bila dodatna ura učenja.

Ko so nam bila pravila jasna, smo odšli spat, saj je bila ura že 22.00.

Zjutraj smo se odpravili na zajtrk, po zajtrku smo do desetih počivali. Nato se je začel pouk, ki je trajal do 13.30. Ob 12h je bilo kosilo. Nato smo imeli pouk še od 15h do 18h. Sledila je večerja, po kateri smo bili prosti do 21h. Sledil je počitek. Takšen je bil skoraj vsak dan v mesecu dni. Končno je napočil predzadnji dan. Takrat smo si šli ogledat nogometno tekmo Slovenija : Anglija. Slovenci smo zmagali s 4 : 2. Lahko bi bilo 4 : 3, vendar je Jan Oblak obranil enajstmetrovko. Po tekmi smo šli spat. Naslednji dan pa smo se odpravili nazaj v Slovenijo.

V naši šoli pri angleščini zdaj dobivam same odlične ali prav dobre ocene.

Na Oxfordu sem se imel zelo lepo.

Anže Miklin, 5. a

URA TIKTAKA

Ura tiktaka,
sekunda je vsaka,
čas gre, čas teče,
nič pa ne reče.

Čas mineva, čas hiteva,
nič pa ne prehiteva.

Saj čas je zadeva,
da ne zaspimo
ali pa zamudimo.

Pia Antolič, 4. a

ČUDEŽNI PREOMET

Sedim v svoji sobi in razmišljam. Želim si novo »penkalo«. Na oknu je sedela ptička in me je slišala. Ptička mi je rekla, da bom dobila čudežno »penkalo«. Moje »penkalo« je res postalo čudežno. Pomagalo mi je pisati. V šoli sem vedno hitro napisala nalogo. Nisem imela nič napak. Doma pa je »penkalo« kar samo skočilo iz peresnice in napisalo domačo nalogo s pisanimi črkami, tako kot sem mu jaz ukazala. Vsi učitelji so me pohvalili, kako lepo in pravilno pišem.

Nina Strelec, 2. a

DREAMS OF ANGELS AND BEASTS

'During these nights, as all around me was silent - most of the neighborhood went to bed at ten-thirty - I entered another world. Sometimes I felt the whole world was converging on this little room. And as I became more intoxicated and frustrated, I'd throw open the bedroom window as the dawn came up, and look across the gardens, lawns, greenhouses, sheds and curtained windows. I wanted my life to begin now, at this instant, just when I was ready for it. Then it was time for my paper-round, followed by school. And school was another thing I'd had enough of. I wanted to get away. I wanted to stay in the world where I belong...the world of Serafs and Beasts...Beasts only I was able to bring back to life. And

my wish came true. I ran away. I left school and my dead family behind so that I could help him, that I could be with him. I found him. We talked, we kissed, we dreamed of peace between the angels and the beasts. We decided to make our dreams reality. We started talking even more about it, we made a plan, we gathered Serafs and Beasts, all of them that wanted to fight for freedom, for peace.'

The night before it all happened, Karou and Aktiva were watching the human world, and thought out loud, 'They live like tomorrow the spring will come and not the winter, that is already waiting in front of their doors. Like there will be no war start-

ing tomorrow. But they don't know that. I mean, how could they? Our world is not their world. They will still live in peace tomorrow. We won't. Tomorrow... it all begins and ends. Tomorrow is all about life and death. Nothing else,' was Aktiva thinking out loud. Karou agreed, 'Yeah, if only there was peace, or some balance. We always dreamed of peace. Do you think we're ready? And the Serafs, do you think they are?'

'Honestly, Karou, I don't know...but we have to try. If we made it so far without being discovered...we have to try. Even if we die. We will die like fighters in a fight for peace, for justice and for all that will come after us. We

will try...and we will be able to win. Karou, with our powers, with help from all these Serafs, with Liraz...Karou we have a chance! Let's make it count!'

'You're right...you are, but what if one of us...what if the both of us...what if one dies and the other lives?'

'Karou...NO! Don't you even dare to think like that. None of us will die, not after all we've been through. We have the power to win over Jael, you know it.'

'Jael, the guy wanting to be armed by human weapon, and bring us all down. The guy that killed Hazael... we won't kill him. No, he deserves to suffer...'

And so, the sunrise came. They all gathered and they flew up in the sky, to the

gates that lead into the human world. They flew right into the army protecting the gates, they started to fight, but they were on the losing side. So Aktiva and Karou stepped together and the power of their ancestors ran through their veins and they faced the army...a lot of Serafs from the army fell, so they had a free entry to the human world where Jael was hiding. Karou, Aktiva and Liraz got to him, and of course he wasn't expecting them. They made it quick. Aktiva made him weak by using his powers, Karou and Liraz tied him up and they flew with him through the gates. They sent him to Kirins, people who were almost extinct because of Jael, and they took over.

'Aktiva...we made it! I can't believe it!' yelled Karou.

'What did I say, huh? See? If

you never lose faith, you can never lose. And now, Karou, now our time begins.'

'Take me away, away from the place where we spilled blood, take me to a place that has never been touched by the blood, by suffering and by hate. Take me somewhere with you.'

Aktiva sighed into her ear, 'Just as I promised. And we will be together in peace, in love, always and forever.'

'Forever and always,' Karou said back right in the moment he put his lips next to hers and kissed her with a kiss that marked their promise for all of the happily ever after.

Mojca Bedekovič, 7. a

ČUDEŽNI PREOMET

Včeraj sem sedela v svoji sobi in razmišljala, kaj je za domačo nalogo. Pozabila sem.

Zaželela sem si, da bi imela časovni stroj, da bi zavrtela

čas nazaj. Naenkrat je sredi moje sobe stala čudna stvar. Pritisnila sem na rdeč gumb. Spet sem bila v šoli in slišala, kaj je za domačo nalogo. Vrnila sem se domov in že sem

pisala nalogo. Super, da imam tak stroj.

Maja Polak, 2. a

ČUDEŽNI PREOMET

Sedel sem v svoji sobi in si želel, da bi imel takšno žogo, ki vedno zabije gol. Slišala me je drobna ptička. Rekla mi je, da bom to, kar sem si želel, tudi dobil. Naenkrat je bila

pred mano lepa, zelena žoga. Z njo sem zabijal gole na vseh tekmah.

Nejc Jurkovič, 2. a

Stefanija Flinčec, 9. a,
Sončnice, akril

ČUDEŽNI PREOMET

Sedim v svoji sobi. Razmišljam, kaj naj naredim, da bo moja roka pisala tako, da se nikoli ne bom zmotil in da bo učiteljica ponosna na mene. Mojo željo je slišala čarobna ptička. Naslednji dan smo v šoli pisali narek. Ko je učiteljica videla moje pisanje, me je pohvalila in rekla, da sem se izboljšal v pisanju malih tiskanih in pisanih črk. Bil sem zelo vesel.

Anel Snoj, 2. a

Kreuzworträtsel (križanka)

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Ein Jahr hat 12 _____.

Im Sommer schreibe ich keinen _____.

Wie _____ mit dem Auto.

Im Sommer _____ wir viel Eis.

Im Sommer ist es immer sehr _____ und sonnig.

Trarira, die _____ sind endlich da!

naša šola

Naša šola lepa je bila,
A zdaj novo obleko ima.
Šolarji radi hodili smo v njo,
A zdaj še raje hodimo.

Šola prenovljena je vsa,
Oj, kot prava lepota se
baha.

Le kdo hodil v njo ne bi,
Abecedo učili rabi bi se vsi.

učenci
in učenke 3. in 4. razreda

NEDELJSKI IZLET K BABICI

V Murski Soboti živi moja babica Marta. Tja hodim na počitnice.
Neko nedeljo smo šli k njej na obisk. Skupaj smo se odpeljali
na soboško morje. Tam smo se sprehajali. V vodo sem metala
kamenčke. Imeli smo se lepo.

Ajda Strelec, 1. b

maček Muri SE PREDSTAVI

Maček Muri je črne barve. Ima modro suknjo in zeleno-rumene oči. Vsak dan gre v mačje mesto. Tam imajo same mačje stvari. Imajo draguljarno, mačje solze in

mačjo občino. Maček Muri zelo rad obiskuje mačje nogometne tekme. Pozno ponoči pa piše mačjo knjigo.

Gal Plemenič, 1. b

Titanik, mogočna Ladja

Predavnimi časi so zgradili največjo ladjo na svetu. Dali so ji ime Titanik. Ta ladja je imela več kot dvesto sob. Njena prva plovba je bila hkrati njena zadnja, kajti zaleteli so se v ledeno goro. Mogočna ladja se je potopila. Ostal je

samo še spomin na njo, prikazan v filmu. Tudi sam sem si ogledal ta film. Res je bil zelo žalosten. Upam, da se kaj takšnega ne bo zgodilo nikoli več!

Rok Breznik, 2. razred

PRINCESINA ŽELJA

Nekoč je živela princesa po imenu Tanja. Živela je v prelepem gradu skupaj s svojim princem. Nekega dne si je princesa zaželela belega laboda. Princ se je sprva smejal. Le zakaj hoče laboda, se je spraševal. Princesa je vztrajala pri svoji želji. Princ jo je imel rad, zato ji je izpolnil

željo. V grad je dal pripeljati najlepšega laboda. Resnično je bil lep, pa še kronico je imel. Princesa Tanja je bila presrečna. Jaz sicer laboda nimam, imam pa kronico. Tudi to je nekaj!

Lija Kotar, 2. b

POMLAD JE TAKRAT

Pomlad je takrat,
ko drevesa cvetijo
in rože dišijo.

Pomlad je takrat,
ko ljudje na vrtu sadijo
in na sprehode hitijo.

Pomlad je takrat,
ko ptice veselo žvrgolijo
in naša srca z ljubeznijo obogatijo.

Jaka Šulek in Taj Munda, 2. b

MOJA BABICA

Moja babica v Zasavcih živi
in Štefka ji je ime.
Naju z dedkom rada ima,
ker vesela sva oba.
Rada zajčke ima
in pujsa Pipija.
Mucka dva doma ima
in rada ju crklja.
Vedno vesela je,
ko midva pogovarjava se.
Velikokrat ji kaj zaigram,
da je njen srček razigran.
Včasih tudi zapojeva
in veselo vriskava,
saj moja babica
najboljša na svetu je.

Matjaž Mlinarič, 4. b

PALČICA MALO DRUGAČE

MAMA: Kako rada bi imela otroka! Tako sem osamljena. Ohhhh ...

STARKA: Na, to je Palčica. Lepo skrbi za njo! In da ne boš v skrbeh, če Palčica ne bo zrasla. Za vedno bo ostala majhna.

MAMA: O, hvala ti ! Lepo bom skrbela za njo, ne skrbi.

PALČICA: Mami, a lahko grem na sprehod ? Prosim, prosim, prosim!

MAMA: Ja, lahko greš. A glej, da prideš hitro domov!

PALČICA: Ja, mami! Hitro bom doma, ne skrbi.

OREL: Uuuu ... Moj novi plen je na vidiku. Tako, sedaj grem ponj, kot po navadi. Pa dajmo.

OREL: Hej, hej, hej ti deklica!

PALČICA: Jaz?

OREL: Ja, ti. Kako si lepa! Kako ti je ime?

PALČICA: O, da sem lepa, res?

OREL: Ja, to je popolnoma res!

PALČICA: Hvala, ime mi je Palčica.

OREL: Aaaaaa ... lepo ime! Vidim, da te že malo ... zzzeebe. Pridi k meni domov.

PALČICA: Res je, da me zebe, a kmalu bom morala iti domov!

OREL: Oh, saj ni daleč, posebej, če letiva. Prideš?

PALČICA: Hvala za povabilo! No, če ni daleč, mama ne bo jezna.

OREL: No, pa pridi, Palčica!

PALČICA: Orel, a je še daleč? Jaz bi morala domov! Veš, mami me čaka doma!

OREL: Tu sva! Ha ha ha ha ... Sem rekel, da ni daleč, draga Palčica. Pridi, greva v hiško!

PALČICA: No, ne vem, če bi šla.

OREL: Pridi, pridi, ne boj se!

PALČICA: No, pa grem! Hiška je lepa.

OREL: Tako, pa si moja! Ha ha ha ha ha ...

PALČICA: Na pomoč, na pomoč! Rešite me, rešite me, kdor koli, na pomoč!

HROŠČ: Že grem, že grem! Ne skrbi! Tako, sem že tu. Ne skrbi, ne skrbi!

PALČICA: Oprosti, ampak kako ti je ime hrošček?

HROŠČ: Ime mi je Vilijem, a kličejo me Vili.

PALČICA: Oooo ... lepo ime, vseč mi je. Oprosti, nočem biti predrzna, ampak lahko pohitiš?

HROŠČ: Saj hitim, saj hitim, še malo prosim! Uspelo mi je! Jej, jej!

PALČICA: Ooooo ... Hvala, hvala in še enkrat hvala ti!

HROŠČ: Pridi, Palčica, greva domov!

PALČICA: Domov, domov ...

HROŠČ: Tako, pa sva doma.

MAMA: O, Palčica!

PALČICA: Mami!

MAMA: Kje si bila Palčica?

PALČICA: Dolga zgodba, mami. Hi hi hi ...

MAMA: Palčica, Palčica moja. Pridi, pridi sem, dragica moja!

Živa Miklin, 3. b

NAŠA ŠOLA LETOS
ŽE 60 LET IMA,
PRIREDITEV ZANJO
LEPA JE BILA.
PRIŠLI SO VSI,
VELIKI IN MALI,
DA SMO SKUPAJ
PRAZNOVALI.

osnovna šola kog

... je »ena velika hiša« in učenci z učitelji in kuharico Anico
smo »ena velika družina« ...
... ŽELIMO BITI DOBRA ŠOLA ...

In kakšna šola je to?

TAKŠNA, DA SMO UČENCI, KO JO ZAPUŠČAMO,
BOLJ VEDOŽELJNI, USTVARJALNI IN ODGOVORNI KOT TAKRAT,
KO SMO VANJO VSTOPILI!

VSE NAJBOLJŠE, DRAGA ŠOLA ...

